

عنوان مقاله:

اثر هورمون سالیسیلیک اسید و خراش دهی بر ویژگیهای جوانه زنی و محتوی پرولین، پروتئین و کربوهیدرات محلول گیاهچه کهورک (*Prosopis farcta* L.) در شرایط شوری

محل انتشار:

مجله تحقیقات مرتع و بیابان ایران، دوره 18، شماره 4 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

حشمت امیدی - استادیار، دانشکده کشاورزی دانشگاه شاهد، تهران،

فرهاد موحدی پویا - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه شاهد

شادی موحدی پویا - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی واکنش بذرهای بسیار سخت گونه دائمی کهورک از خانواده لگومها در مرحله جوانه زدن و رشد گیاهچه، آزمایشی به صورت فاکتوریل (ABC) در قالب طرح کاملاً تصادفی در ۳ تکرار در آزمایشگاه تکنولوژی بذر دانشکده کشاورزی دانشگاه شاهد در شرایط شوری اجرا گردید. هورمون سالیسیلیک اسید در سه سطح (صفر، ۳/۰ و ۶/۰ میلی مولار) و نمک طعام (NaCl) در چهار سطح (صفر، ۵، ۱۰ و ۱۵ دسی‌زیمنس بر متر) بر جوانه‌زنی بذرهای کهورک در شرایط تیمار خراش‌دهی (کشت غلاف سالم و سخت حاوی بذرهای کهورک، کشت بذرهای سالم و سخت بدون غلاف کهورک و کشت بذرهای سالم خراش داده شده کهورک با تیغه استاندارد خراش بذر) مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که شوری تأثیر معنی‌داری بر میزان جوانه‌زنی نداشت و این نشان از تحمل بالای این گیاه نسبت به مقادیر بالاتر نمک است. البته در شرایط کشت غلاف و بذر بدون خراش جوانه‌زنی مشاهده نشد. بیشترین میزان خصوصیات کیفی نظیر محتوی پرولین، پروتئین و کربوهیدرات در تیمار اسید ۳/۰ میلی مولار، شوری ۱۰ دسی‌زیمنس و شکستن غلاف و خراش بذرهای داخل آن حاصل شد. بطورکلی این تحقیق نشان داد که گیاهچه کهورک برای حصول درصد جوانه‌زنی بالا نیازمند حذف مانع فیزیکی و ترکیبات بازدارنده موجود در غلاف و پوسته می‌باشد؛ از طرفی تحمل به شوری این گیاه تا شوری ۱۵ (ds/m-۱) به اثبات رسیده است که می‌تواند به‌عنوان یکی از مهمترین گونه‌های لگومی تثبیت‌کننده نیتروژن در مناطق بیابانی و نیمه‌بیابانی جهت رفع بیابان‌زایی در نظر گرفته شود.

کلمات کلیدی:

تنش شوری، جوانه زنی، کهورک، اسید سالیسیلیک، خراش دهی، محتوی پرولین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1632822>

